

[Ellemann-Jensen]

Der er spørgsmålet om adskillelsen af private og erhvervsmæssige renteudgifter, hvor man vil foretage adskillelsen på grundlag af det, låneprovenuet er anvendt til, og hvor man vil anvende omvendt bevisbyrde. Udvalgsarbejdet i forbindelse med det oprindelige lovforslag har vist, at der er ganske betydelige problemer forbundet med det. Det vil give voldsomme problemer i ligningsarbejdet, det vil medføre en vældig stigning i antallet af ansatte i ligningsvæsenet, og det vil forøge den frustration, som i forvejen er en tung byrde på vores skattevæsen.

Det er meget rimeligt, at man undlader at anvende den såkaldte bruttometode, når man skal finde frem til fradraget for private renteudgifter, men den nettometode, der er tale om, rummer ikke desto mindre en række alvorlige problemer, sådan som regeringen har tænkt sig at anvende nettometoden. Der er for det første problemet om den sociale balance, hvor denne nettometode giver en fordel for de mennesker, der har renteindtægter i stedet for lønindtægter.

For det andet er der det problem, at det fremmer passive investeringer, fordi man ikke har villet lade udbytter af f. eks. aktier indtræde på lige fod med renteindtægter.

Endelig for det tredje indebærer det en fordyrelse af boligudgiften for de mennesker, der bor i egen bolig, fordi man ikke vil lade lejeværdien sidestille med renteindtægter.

De problemer er blevet klargjort under udvalgsarbejdet, og derfor forekommer det ikke særlig gennemtænkt, at man her bare gentager anvisningen af den nettometode, som har vist sig at være et problem.

Venstre vil på den baggrund ikke kunne støtte det foreliggende beslutningsforslag. Vi vil støtte ethvert seriøst arbejde med at få løst problemerne i forbindelse med den ubegrænsede rentefradragsret for renter af privat gæld, men dette er ikke et seriøst bidrag til løsning af disse problemer.

Hagen Hagensen (KF):

Beslutningsforslag nr. B 35 adskiller sig i sit indhold ikke fra lovforslag nr. L 65, som jeg forstår man stadig væk har til behandling her i tinget. Hr. Ellemann-Jensen sagde, at regeringen havde taget sit forslag tilbage. Efter hvad vi har fået oplyst i udvalget, var dette ikke hensigten, men derimod at det

skulle blive liggende, indtil man havde drøftet beslutningsforslag nr. B 35.

Om dette vil jeg gerne sige, at man kan undre sig en lille smule over fremgangsmåden. Regeringen pålægger sig selv at udarbejde et forslag, som man i realiteten har lagt frem for tinget til drøftelse. Den eneste forskel, der er på de to forslag, er, at man nu vil have renteomlægningen til at ske over en 10-årig periode i stedet for over en 5-årig. Det gør det ikke bedre set fra vort synspunkt. Men jeg erkender, at beslutningsforslag nr. B 35 giver en mulighed for, at man kommer til fornuft, og det er der behov for. Det arbejde, der har været gjort i forbindelse med lovforslag nr. L 65, har klart vist, at det er et forslag, som ikke kan gennemføres i den form, det har. Derfor må det undre, at man kommer med et forslag til beslutning, der stort set bygger på akkurat de samme ting, som man burde være blevet klar over det ikke kan lade sig gøre at komme igennem med.

Forslaget bryder med det skatteevneprincip, vi har kendt, siden indkomstskatten blev indført; det følger af den måde, man har opbygget nettorenteprikket på. Det bryder med al rimelig ligningspraksis ved den omvendte bevisbyrde, som jeg om et øjeblik vil gøre nogle ekstra bemærkninger om, og det fastholder også den tilbagevirkende kraft ved, at man vil lade det have virkning for alt, hvad der er stiftet af gæld forud for gennemførelsen af en lovgivning om ændring af rentefradraget.

Jeg vil gerne sige om den omvendte bevisbyrde dette, at skatteyderen skal godtgøre, ikke blot hvad han har brugt sit lån til, men også, hvilket formål det har haft, da han stiftede det, og det kan han ikke opfylde, navnlig ikke når man vil gå tilbage i tiden. Der har været en debat herom også i pressen, og et medlem af indkomstskatteudvalget, statsautoriseret revisor Preben Juul Kjær, har klart påvist det i en artikel i Berlingske Tidende for en uges tid siden. Han mente, at dette forslag ville betyde, at man gjorde et bevidst forsøg på at gøre en stor gruppe danske borgere til potentielle kriminelle. Det var netop forårsaget af den omvendte bevisbyrde. Den stiller skatteyderne over for en ordning, som ikke kan gennemføres. Jeg har i udvalget som eksempel fremdraget en kassekredit, hvorpå der af den erhvervsdrivende er